

6.tematický celek – Renesance a hudba

Johannes Tinctoris (1435-1511??): Liber de arte contrapuncti (1477)

1. Generační dělení:

Hans Heinrich Eggebrecht: Musik im Abendland (1991)

1.generace skladatelů (narozeni okolo 1400):

Guillaume Dufay (ca.1400-1474)

Gilles Binchois (ca.1400-1460)

2.generace skladatelů (narozeni okolo 1430):

Johannes Ockegham (ca. 1410-1497)

Antoine Busnois (ca.1430-1492)

3.generace skladatelů (narozeni okolo 1450):

Josquin Desprez (ca.1440-1521)

Jacob Obrecht (1457-1505)

Heinrich Isaac (ca 1450-1517)

Pierre de la Rue (cca 1460-1518)

Johan Mouton (ca 1459-1522)

První generace německých skladatelů:

Adam von Fulda

Alexander Agricola,

Heinrich Finck

4.generace skladatelů (narozeni okolo 1500):

Nicolaus Gombert (ca. 1495-1560)

Jacobus Clemens non Papa (ca.1510-1555)

Clément Janequin (ca. 1485-1558)

Adrian Willaert (ca. 1490-1562)

Cyprian de Rore (1515-1565)

5.generace skladatelů (narozeni okolo 1520):

Orlando di Lasso (1532-1594)

Phillipe de Monte (1521-1603)

Giovanni Pierluigi da Palestrina (1525-1594)

6.generace skladatelů (narozeni okolo 1550):

Jan Pieterszoon Sweelinck (1562-1621)

Luca Marenzio (1553-1599)

Don Carlo Gesualdo (1560-1613)

Giovanni Giacomo Gastoldi (1550-1622)

Giovanni Gabrieli (1554-1613)

Claudio Monteverdi (1567-1643)

2. Dějiny skladby

1. Harmonie
2. Vokální polyfonie
 - 2.1 Kantofirmální technika
 - 2.2 Technika proimitování dílčích úseků
 - 2.3 Madrigal
 - Madrigali de diversi (1530)
 - [Constanzo Festa, Jacob Arcadelt]
 - Anglie: William Byrd, Thomas Morley
 - Německo: Hans Leo Hassler, Heinrich Schütz, Jonann Hermann Schein
 - Musica reservata [Adrianus Petit Coclico: „Musica reservata. Consolationes piaae ex psalmis Davidicis“ (1552)
3. Autonomie hudby
 - Tenorová mše (Leonel Power)
 - Missa parodica (parodovaná mše- citační mše; Jacobus Paix: Missa parodia Motettae Domine de nobis auxilium Th.Crequilonis (1587)“; Kryštof Harant z Polžic a Bezdruzic: Missa quinis vocibus super dolorosi martyri.
4. Krystalizace samostatné instrumentální hudby
5. Zavedení a potvrzení pojmů ingenium a opus.

3. Přehled hudebních druhů

3.1 Útvary s latinským textem:

- Cyklická kantofirmální mše
- Parodická mše
- Magnificat, hymnus, žalm
- Moteto
- Světské moteto

3.2 Útvary na národní jazyky:

- Francouzský šanson (tři vývojové fáze)
- Italský madrigal
- Villanella

4. Vícehlas v českých zemích

3.1 Období 11.-12.století

3.2 Období 13.-14.století

[první doklady o existenci vícehlasu, olomoucký děkan Bartoloměj, knihovní inventář opatovického kláštera, zákazy pražských synod, engelbergské moteto, kantilénová píseň, vícehlasá cantio]

3.3 Období 15.-16.stol.

[dvorské kapely, rudolfínská kapela, vícehlasý bohoslužebný zpěv, literátská bratrstva, kancionály, Petrus Wilhelmi de Grudencz, nizozemský polyfonní styl, škola českých polyfoniků – výčet, hlavní typy vícehlasé duchovní tvorby: mše, moteto, vícehlasá duchovní píseň, světská tvorba: madrigal francouzský šanson, hudební teorie: Mikuláš z Kozlí, Václav z Prachatic, Pavel Žídek z Prahy, Václav Philomates, Jan Blahoslav, J.Josquin]